

egne Kandidater ind. Jeg veed meget godt, at der indvendes derimod, at naar man lader Censur bortfalde, vilde de Fattige ligesom faae deres Hænder i de Riges Lomme, men jeg spørger, er det da bedre, at de Rige have deres Hænder i de Fattiges Lomme, med andre Ord, at de Fattige skulle være urepræsenterede? Jeg tror, at man gjør Ret og Stjel til begge Sider ved at lade Skattecensur bortfalde og i Stedet derfor indføre Forholdstalsvalgmaaden. Søvrigt skal jeg afvente, hvad der maatte blive indvendt mod dette Hovedpunkt i Lovforslaget.

Jeg gaar over til det næste, som handler om Kvindens Valgret. Jeg maa strax gjøre den Bemærkning, at uagtet det ikke ses af Lovforslaget, følger Valgbarheden med. Der staar nemlig i § 2 af den gjældende Lov af 23de December 1865, at valgbare ere de Samme, som ere valgberettigede. Jeg havde oprindeligt ikke tilstjaget at medtage Kvindens Valgbarhed, men skulde jeg have rørt ved § 2 i den gjældende Lov, maatte jeg have foretaget Noget, som strider mod min Overbevisning. Jeg skal derfor overlade til Andre, om de ikke mene, at Valgbarhed bør følge med. Jeg for mit Bedkommende tror, at det vil være Gavn for Borgerrepræsentationen, om der ogsaa var Kvinder til Stede der. Borgerrepræsentationen har at gjøre med en Mængde Sager, ved hvilke den kunde have stor Gavn af at have Kvinder i sin Midte. Jeg skal saaledes nævne Skole-sager. Var det ikke ønskeligt, at en eller anden udmærket dygtig Forstanderinde for en høiere eller større Pigeskole havde Sæde i Borgerrepræsentationen ved saadanne Sager. Det er jo nemlig ikke alene den mandlige, men ogsaa den kvindelige Undervisning, som Kommunalbestyrelsen har at varetage i Folkeskolen, og i den senere Tid spille jo Lærere ind en meget stor Rolle ved Undervisningen. Ved det sidste store nordiske Skolemøde var da ogsaa Bestyrelsen saaledes sammensat, at Kvinden var repræsenteret deri. Derfra forekommer der mig ikke at være et stort Skridt til at søge ogsaa at faae Kvinder ind i Borgerrepræsentationen, som har saa Meget at gjøre med Skolen. Noget Dignende gjælder om Fattigvæsenet. I hele det offentlige Fattigvæsen er der mange Omraader, hvor Sagskyndigheden kunde høste stor Nytte af, at Kvinder vare med. Jeg kunde ogsaa nævne Sundhedsvæsenet, og jeg kunde ganske vist opregne endnu flere Sager, hvor det Samme gjælder, men jeg holder mig nu foreløbig til Valgretten. Hvorfor skulle Kvinder udelukkes fra Valgretten? Hvem er det, der ere udelukkede fra Valgretten foruden Kvinder? Det er Børn og Forbrydere. Her have vi

de tre Klasser, som de fleste Valglove udelukke; det er de tre: Kvinder, Børn og Forbrydere. At man udelukker Børn, er jo ganske naturligt, fordi de ikke have Forstand paa Valgretten, ikke ere i Stand til at bruge den, og det er ligeledes naturligt at udelukke Forbrydere, dels som et Tillæg til Straffen, dels fordi der er Sandshylighed for, at de vilde misbruge Valgretten, men er der nogen Sandshylighed for, at Kvinder ikke ere i Stand til at bruge Valgretten, eller at de vilde misbruge den? Det fordrer jeg Bevis for. Hvis man kan overbevise mig i den Henseende, skal jeg være villig til at tage den Del af Forslaget tilbage, men jeg beder, at man vil komme med Beviser og ikke med Interjektioner, ikke bruge Udtryk af den Art, som Stuart Mill i en Tale, han holdt den 20de Mai 1867 i det engelske Underhus, omtalte, idet han sagde, at det var meget vanskeligt at kæmpe imod Interjektioner, Udbræk, thi det er som oftest de Grunde, man faaer mod Kvindens Valgret. Jeg tror ikke, at der er nogen Fare for, at Kvinden vil misbruge hverken Valgretten eller Valgbarheden. Jeg tror ikke, at Nogen vil opstille det Skræmmebillede, at Kvinderne, dersom de fik Valgret og tillige bleve valgbare til Kjøbenhavns Borgerrepræsentation, vilde udelukke alle Mænd; de ere jo Flertallet og kunde altsaa gjøre det, hvis de holdt sammen, og det vilde ganske vist kun være Sjengjæld, fordi Mændene have udelukket dem i umindelige Tider, men vi vide jo, at Kvinderne ere lige saa delte med Hensyn til Meninger som Mændene, og ligesaa godt tage Parti til den ene eller anden Side, saa at der ingen Fare er i den Henseende. Jeg tror nu, at Valgretten og ligeledes Valgbarheden, især i Begyndelsen, vil blive benyttet meget lidt af Kvinderne, men alene det, at der var enkelte Kvinder, som vilde benytte den, vilde jeg anse for godt og gavnligt og et virkeligt, sandt Fremskridt, men overfor det Skræmmebillede, jeg berørte, er der heller ingen Fare for, at Kvinderne, hvis de fik Valgret, skulde udelukke Mændene, naar vi fik Forholdstalsvalgmaaden, thi saa kunde Mændene, som jo ere næsten Halvdelen, være i Stand til at fikre sig næsten Halvdelen af Valgene, saa at det Skræmmebillede kunne vi vistnok fuldstændig lade gaa ud af vor Betragtning.

Jeg kommer nu til det tredie Hovedpunkt, at indføre Forholdstalsvalgmaaden ved Borgerrepræsentantvalgene i Kjøbenhavn. Det er en gammel Bekjendt her i Thinget. Jeg tager det for et heldigt Marsel, at netop den 9de November for 6 Aar siden blev der her i